ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 22. prosince 2009,

kterým se zamítá řešení navrhované Rakouskem podle článku 10 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 v souvislosti s výpočtem úlevy ze základu vlastního zdroje z DPH vyplývající z omezení práva na odpočet DPH podle článku 176 směrnice Rady 2006/112/ES

(oznámeno pod číslem K(2009) 10428)

(Pouze německé znění je závazné)

(2010/8/EU, Euratom)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 ze dne 29. května 1989 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty [1], a zejména na čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení,

po konzultaci s Poradním výborem pro vlastní zdroje,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Úleva ze základu vlastního zdroje z DPH vychází z čl. 6 odst. 4 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89, který stanoví, že pokud členský stát na základě článku 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty [2] omezí nebo zruší právo na odpočet DPH na vstupu, může být základ vlastního zdroje z DPH stanoven, jako by uplatnění práva na odpočet nebylo omezeno. Toto ustanovení se použije pouze na nákup osobních automobilů a paliv pro jejich provoz v míře, ve které jsou použity pro výdělečné účely, a na výdaje týkající se pronájmu a nájmu, údržby a oprav těchto automobilů. Rakousko předložilo návrh řešení sestávajícího z více částí, jež upravuje výpočet úlevy z jeho základu vlastního zdroje z DPH a stanoví metodu pro šest podkategorií.

(2) Řešení navržené Rakouskem posoudil v souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 Poradní výbor pro vlastní zdroje na svém zasedání dne 10. prosince 2009. Při posuzování se zjistilo, že se v poradním výboru liší názory ohledně jedné z podkategorií. Tato podkategorie se týká metodiky, kterou se při stanovení úlevy z jednotného základu vlastního zdroje z DPH vypočítá podíl, jenž připadne na použití pro soukromou potřebu. Návrh rozhodnutí, kterým se tato podkategorie řešení předloženého Rakouskem zamítá, byl předložen Poradnímu výboru pro vlastní zdroje, který vydal dne 10. prosince 2009 kladné stanovisko.

(3) Při výpočtu podílu, který připadá na použití pro soukromou potřebu, lze v případě, že nejsou k dispozici konkrétní údaje, použít alternativní metody. Pro zajištění jednotného výpočtu úlevy musí tyto metody vycházet z obecně přijatých předpokladů.

(4) Rakousko požaduje, aby osoby podléhající dani vedly záznamy o používání podnikových automobilů pro soukromou potřebu. Rakousko nicméně z důvodu zjednodušení administrativy navrhlo řešení pro výpočet podílu připadajícího na použití pro soukromou potřebu, které pracuje s obecnými statistickými údaji ve spojení s pravidly odpisování určenými pro účely neharmonizované daně z příjmu právnických osob. Jelikož z navrhovaného řešení vyplývá podíl použití pro soukromou potřebu výrazně nižší než podíl používaný ostatními členskými státy, je toto řešení v rozporu s požadovanou jednotností výpočtu úlevy. Řešení navržené Rakouskem ohledně výpočtu podílu použití podnikových automobilů pro soukromou potřebu je tedy třeba zamítnout,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Řešení navržené Rakouskem ohledně výpočtu podílu, který připadá na použití podnikových automobilů pro soukromou potřebu, se tímto zamítá.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Rakouské republice.

V Bruselu dne 22. prosince 2009.

Za Komisi
Algirdas ŠEMETA
člen Komise

[1] Úř. věst. L 155, 7.6.1989, s. 9.
[2] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.